

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 351/2013-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka v konaní o sťažnosti Mgr. M. B., B., zastúpeného advokátom Mgr. V. R., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. M. B. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresný súd Trenčín je p o v i n n ý uhradiť Mgr. M. B. trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet jeho právneho zástupcu Mgr. V. R., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2012 doručená sťažnosť Mgr. M. B., B. (ďalej aj „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. V. R., B., pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“ alebo „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým uznesením zastavil reštrukturalizačné konanie proti dlžníkovi obchodnej spoločnosti S., a. s. (ďalej len „dlžník“), v ktorom sťažovateľ vykonával funkciu reštrukturalizačného správcu. Súčasne týmto uznesením okresný súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, ustanovil správcu konkurznej podstaty (Mgr. J. A.) a uložil mu povinnosti na predkladanie správ a vyzval veriteľov dlžníka na prihlasovanie pohľadávok.

Podľa sťažovateľa je napadnuté uznesenie okresného súdu arbitrárne a založené na nesprávnom vyhodnotení skutkového stavu veci, nesprávnej a svojvoľnej aplikácii zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správcoch“) a vyhlášok ich vykonávajúcich, čím porušuje ním v sťažnosti označené práva.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodňuje závermi o porušení povinností sťažovateľa ako reštrukturalizačného správcu a v relevantnej časti uvádza:

„Súd pri výkone dohľadu nad činnosťou správcu zistil, že správca opakovane a závažne porušil tieto svoje zákonom ustanovené povinnosti:

I. Správca v zákonnej lehote nepredložil zoznam pohľadávok zostavený v súlade s ustanoveniami zák. č. 7/2005 Z. z. a vyhlášky č. 665/2005 Z. z.. Zoznam pohľadávok predložený v zákonnej lehote okrem iných nedostatkov neobsahoval vôbec zabezpečených veriteľov a ich jednotlivé prihlásené pohľadávky s popisom ich zabezpečenia. Kompletný zoznam pohľadávok vyhotovený v súlade so zákonom správcu doručil až dňa 19. 07. 2012 (teda po uplynutí zákonnej lehoty na jeho predloženie, keďže táto uplynula dňa 03. 07. 2012), aj to až na výzvu súdu.

II. Správca sa v dňoch 31. 07. 2012, 01. 08. 2012, 02. 08. 2012, 03. 08. 2012, 07. 08. 2012, 08. 08. 2012, 10. 08. 2012, 13. 08. 2012 a 21. 08. 2012 nezdržoval v kancelárii v úradných hodinách ani nezabezpečil riadne vykonávanie správcovskej činnosti ním poverenými osobami, čím závažne porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. § 7 a 8 zák. č. 8/2005 Z. z.. Uvedené porušenie povinnosti súd zistil z oznámenia veriteľa M. K., o pravdivosti ktorého súd nemal dôvod pochybovať, nakoľko o uzamknutí a nedostupnosti kancelárie správcu v úradných hodinách predložil súdu aj notárske osvedčenie. Súd takisto poukazuje na skutočnosť, že dňa 04. 07. 2012 sa márne pokúšal v úradných hodinách telefonicky spojiť so správcom. Takisto pravdivosti tvrdenia vyššie uvedeného veriteľa nasvedčuje aj to, že písomná zásielka doručovaná správcovi do sídla jeho kancelárie, ktorá bola odoslaná zo súdu dňa 30. 08. 2012, bola správcom prevzatá až dňa 11. 09. 2012, čo znamená, že v uvedených dňoch sa v kancelárii správcu nezdržoval a ani nemá v kancelárii zriadenú verejne dostupnú podateľňu, ktorá musí byť otvorená v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň (§ 7 ods. 4 zák. č. 8/2005 Z. z.).

Porušením týchto povinností správca neumožnil veriteľom riadne uplatniť svoje práva, a to najmä právo nahliadať do správcovského spisu a zistiť tak zoznam všetkých prihlásených pohľadávok, rozsah ich zistenia, prípadne popretia ako aj oboznámiť

sa správnym dôvodom vzniku prihlásených pohľadávok a v dôsledku toho podať správcovi podnet na popretie pohľadávok iných veriteľov a podobne.

Záverom súd uvádza, že správca v súdom určenej lehote nereagoval ani na výzvu súdu, ktorou ho tento vyzval na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti. Správca teda nekomunikuje nielen s účastníkmi konania, ale ani s dozorujúcim súdom.

Z uvedeného vyplýva, že správca nielen opakovane porušil svoje zákonné povinnosti, ale tieto porušil aj závažným spôsobom, v dôsledku čoho neumožnil účastníkom konania uplatniť ich základné práva v danom konaní. Vzhľadom na opakované a závažné porušenie povinností správcu ustanovené zák. č. 7/2005 Z. z., tunajší súd v súlade s ustanovením § 131 ods. 2 písm. a) zák. č. 7/2005 Z. z. bezodkladne rozhodol o zastavení reštrukturalizačného konania, začatí konkurzného konania a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.“

Sťažovateľ uviedol, že napadnuté uznesenie sa priamo dotýka jeho označených základných a iných práv, „pretože sa ho priamo týka (jeho základom je údajné porušovanie povinností správcu) a priamo porušuje jeho práva účastníka konania a správcu tak, ako je uvedené ďalej v tejto sťažnosti. Sťažovateľ je teda osobou podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z...“, a vo svojej argumentácii podrobne namieta jednotlivé skutkové závery okresného súdu o porušení jeho povinností správcu a poukazuje na neodôvodnenosť rozhodnutia okresného súdu o jeho odvolaní a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.

Prvý okruh námietok sťažovateľa sa týka záveru okresného súdu o porušení jeho správcovskej povinnosti nepredložením kompletného zoznamu pohľadávok veriteľov v ustanovenej lehote. Podľa sťažovateľa je tento záver okresného súdu nepodložený a vyplýva zo „zjavnej nespôsobilosti zamestnancov súdu (a tým ipso facto súdu ako takého) prijať a spracovať podanie urobené v elektronickej podobe“, keďže sťažovateľ v stanovenej lehote doručil okresnému súdu kompletný zoznam pohľadávok v elektronickej forme v predpísanom formáte, ktorý však zamestnanci okresného súdu riadne nespracovali. Sťažovateľ uviedol: „Súd v samotnom napadnutom uznesení uvádza, že zoznam pohľadávok bol doručený na súd v zákonnej lehote. V tomto prípade nesprávne posúdenie a spracovanie Sťažovateľom predloženého zoznamu pohľadávok nepochybne súvisí s počítačovou negramotnosťou a nedostatkom technickej zručnosti príslušných zamestnancov súdu, ktorí

neboli schopní prečítať správny a úplný zoznam pohľadávok, ktorý Sťažovateľ súdu doručil v jednej z predpísaných foriem. Ak by zamestnanci súdu vedeli, že elektronický dokument vo formáte .xls obsahuje v spodnej časti záložky, na ktoré stačí kliknúť, aby sa sprístupnil ich obsah, alebo si dali celý dokument vytlačiť vrátane obsahu všetkých záložiek, tak by k takejto situácii nemohlo dôjsť.“

Druhý okruh námietok sťažovateľa sa týka záverov okresného súdu o porušení jeho správcovských povinností tým, že sa nezdržiaval vo svojej správcovskej kancelárii v úradných hodinách a ani nezabezpečil riadne vykonávanie správcovskej činnosti ním poverenými osobami. Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta, že okresný súd si osvojil tvrdenia veriteľa M. K. uvedené v jeho sťažnosti na činnosť sťažovateľa, a to bez toho, aby ich mal objektívne preukázané, a zároveň žiadnym spôsobom nevyhodnotil skutočnosť, že označený veriteľ v deň vydania napadnutého uznesenia doručil do podateľne okresného súdu späťvzatie svojej sťažnosti. Sťažovateľ vytyka okresnému súdu aj jeho konštatáciu, že sťažovateľ „nereagoval ani na výzvu súdu, ktorou ho tento vyzval na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti“, keďže vyjadrenie k tejto sťažnosti podal na poštovú prepravu 21. septembra 2012 (t. j. v posledný deň 10-dňovej lehoty počítanej odo dňa doručenia výzvy sťažovateľovi 11. septembra 2012) a jeho vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené v deň vydania napadnutého uznesenia.

Sťažovateľ zdôraznil obsah svojho vyjadrenia k sťažnosti, v ktorom uviedol: „... pred podaním sťažnosti telefonicky aj elektronickou poštou komunikoval s M. K. a zaslal mu už 17. augusta 2012... zoznam pohľadávok... následne zaslal 30. augusta 2012 aj zápisnicu zo schôdze veriteľov a 31. augusta 2012 reštrukturalizačný posudok a 5. septembra 2012 sumár všetkých podkladov.“ Preto podľa sťažovateľa „M. K. nakoniec podaním z 20. septembra 2012 vzal svoju sťažnosť... v plnom rozsahu späť a potvrdil tak argumentáciu, ktorú Sťažovateľ uviedol vo svojom Vyjadrení k sťažnosti... Z uvedených skutočností vyplýva, že Sťažovateľ s veriteľom M. K. jednoznačne komunikoval a zasielal mu všetky listiny, ktoré tento veriteľ požadoval. Súd si uvedené skutočnosti ďalej nepreveroval a zobral skutočnosti tvrdené M. K. za jednoznačne preukázané, čím fakticky protiprávne povýšil tvrdenia jedného účastníka konania na nespochybniteľnú pravdu...“

Vo vzťahu k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu a nesprávnym právnym záverom okresného súdu sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol: „Vzhľadom na to, že reštrukturalizačné konanie spadá do kategórie nesporných konaní, dokazovanie skutočností potrebných pre rozhodnutie súdu sa riadi tzv. vyšetrovacou zásadou a zodpovednosť za výsledok konania a dokazovanie nesie súd. Je povinnosťou súdu, aby v súlade so zásadou materiálnej pravdy sám zisťoval skutkový stav a čo najviac priblížil svoje rozhodnutie skutočnému stavu. Súd si v reštrukturalizačnom konaní nemôže bez ďalšieho len tak osvojiť tvrdenia účastníkov konania (aj keby boli zhodné, čo neboli) ale musí ich podrobiť rigoróznemu preskúmaniu, a to predovšetkým v prípadoch, ktoré majú jednoznačne negatívny dopad na dlžníka a veriteľov, čo je prípad konverzie reštrukturalizácie na konkurz...

Vzhľadom na to, že súd nevykonal obhliadku miesta kancelárie Sťažovateľa a nevy počul osoby (a to vrátane iných účastníkov konania), ktorých vo svojej sťažnosti uvádza M. K., a ani ich nepožiadala o písomné vyjadrenie, nevykonala dostatočné zisťovanie o tom, či obsah sťažnosti M. K., tvrdenia v nej obsiahnuté a predovšetkým jednovetové konštatovanie z notárskej zápisnice NZ 29888/2012 sú pravdivé...“

Sťažovateľ namietal aj nelogickosť záveru okresného súdu o tom, že „... pravdivosti tvrdenia vyššie uvedeného veriteľa nasvedčuje aj to, že písomná zásielka doručovaná správcovi do sídla jeho kancelárie, ktorá bola odoslaná zo súdu dňa 20. 08. 2012, bola správcom prevzatá 11. 09. 2012, čo znamená, že v uvedených dňoch sa v kancelárii správca nezdržoval a ani nemá v kancelárii zriadenú verejne dostupnú podateľňu, ktorá musí byť otvorená v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň (§ 7 ods. 4 zák. č. 5/2005 Z. z.)“, a uviedol: „Uvedený záver súdu je neprípustnou generalizáciou urobenou na základe inak nesúvisiacich skutočností... K oneskorenému prevzatíu zásielky môže prísť z viacerých dôvodov, ktoré nemusia mať vôbec príčinu na strane Sťažovateľa. Bežne sa stáva, že za oneskorené dodanie zásielky zodpovedá poštový prepravca alebo poštový doručovateľ, ktorý len hodí adresátovi do schránky oznámenie o uložení zásielky bez toho, aby sa vôbec pokúšal s adresátom akokoľvek skontaktovať.

Z uvedeného vyplýva, že časový rozdiel 11 dní medzi expedovaním výzvy zo súdu a jej prevzatím adresátom nemôže byť bez ďalšieho považovaný za nespochybniteľný dôkaz o tom, že Sťažovateľ sa nenachádza vo svojej kancelárii, alebo že nemá verejnú podateľňu, alebo nekomunikuje zo súdom...“

V treťom okruhu svojich sťažnostných námietok sťažovateľ uvádza: „Okresný súd v časti II odôvodnenia Napadnutého uznesenia uvádza, že jedným z dôvodov, pre ktoré zastavil reštrukturalizáciu a vyhlásil konkurz podľa § 131 odsek 2 písmeno a) je aj porušenie povinností podľa zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch...“

Ustanovenie § 131 odsek 2 písmeno a) ZKR hovorí, že súd zastaví reštrukturalizáciu, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz, ak správca opakovane alebo závažne porušil svoje povinnosti ustanovené týmto zákonom...“

Okresný súd Trenčín aj napriek výslovnému zneniu § 131 odsek 2 písmeno a) ZKR odôvodnil konverziu reštrukturalizácie na konkurz údajným neplnením všeobecných povinností, ktoré Sťažovateľovi ako správcovi ukladá Zákon o správcoch (teda iný zákon ako ZKR), a ktorý upravuje všeobecné administratívne povinnosti Sťažovateľa ako správcu pri vedení svojej kancelárie vo vzťahu ku všetkým konkurzom a reštrukturalizáciám, v ktorých Sťažovateľ vykonáva funkciu správcu. Súd sa tak dopustil neprípustnej svojvôle a pri aplikácii § 131 odsek 2 písmeno a), keď svoje rozhodnutie o konverzii reštrukturalizácie na konkurz oprel o porušenie povinností podľa Zákona o správcoch a nie o porušenie povinností podľa ZKR, ako to ZKR vyžaduje...“

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol: „Nie je sporné, že reštrukturalizácia je šetrnejšia než konkurz. Kým konkurz má likvidačný charakter, podmienkou čo i len odporúčenia reštrukturalizácie správcom je zachovanie aspoň podstatnej časti prevádzky podniku dlžníka a predpoklad väčšieho uspokojenia veriteľov dlžníka ako v prípade vyhlásenia konkurzu...“

Napadnuté uznesenie zásadným spôsobom mení právny status Dlžníka...

Sťažovateľ a ostatní účastníci konania a akcionári Dlžníka sú týmto postupom súdu postihnutí spôsobom, ktorý je extrémne neprimeraný vo vzťahu k vytýkanému údajnému porušeniu povinností zo strany Sťažovateľa...

Vzhľadom na nezvratné následky konverzie reštrukturalizácie na konkurz musí konkurzný súd dôkladne preverovať všetky skutočnosti, ktoré by k nim mohli pri jeho rozhodovaní viesť...

Poukazujeme takisto na to, že Napadnuté uznesenie má pre Sťažovateľa nielen negatívne ekonomické následky spočívajúce v protiprávnom a protiústavnom odňatí nároku na odmenu dojednanú s Dlžníkom ale aj negatívne dôsledky pre jeho ďalšiu profesnú kariéru ako správcu...

Sťažovateľ nespochybňuje právomoc súdu zastaviť reštrukturalizáciu, ak nastanú zákonom určené prípady, ale súd je povinný v takomto nezvratnom a drastickom prípade vždy zvažovať, či následky konverzie reštrukturalizácie na konkurz sú ekonomicky, finančne a ústavne primerané povahe údajného alebo skutočného porušenia zákona...

súd v tomto prípade pri svojom rozhodovaní vôbec nezohľadnil princíp primeranosti pri hodnotení porušenia povinností zo strany Sťažovateľa vo vzťahu k následkom vyhlásenia konkurzu a k právom predpokladaným záujmom majiteľov Dlžníka a jeho veriteľov...“

Na základe uvedeného sťažovateľ v sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné práva Mgr. M. B... na súdnu ochranu podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s jeho základným právom na rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 odsek 3 ústavy Slovenskej republiky boli porušené uznesením Okresného súdu Trenčín z 25. septembra 2012, spis. zn. 28R 3/2012-350, 3112207922...

Uznesenie Okresného súdu Trenčín z 25. septembra 2012, spis. zn. 28R 3/2012-350, 3112207922 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie...

Sťažovateľovi sa priznáva... náhrada trov právneho zastúpenia... vo výške 269,60 EUR. Okresný súd Trenčín... je povinný zaplatiť uvedenú náhradu trov právneho zastúpenia do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu k rukám právneho zástupcu Sťažovateľa...“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. IV. ÚS 351/2013 z 5. júna 2013 ju prijal na ďalšie konanie.

Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Ústavný súd preto využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavom súde“) a upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti sp. zn. Spr 974/2013 z 1. augusta 2013 doručenom ústavnému súdu 7. augusta 2013 poukázala na svoje stanovisko k sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 8/2013 a požiadala, aby uvedené vyjadrenie bolo považované aj za stanovisko v tejto veci, v ktorom v jeho relevantnej časti okrem iného uviedla:

«Sťažovatelia uvádzajú, že správca v súlade s ustanovením § 36 ods. 1 vyhlášky ministerstva spravodlivosti číslo 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov... podal na okresný súd zoznam pohľadávok v rozsahu požadovanom zákonom a vykonávacími predpismi v elektronickej podobe vo formáte .xls, ktorý je jedným z predpísaných formátov, a na uzavretom nosiči elektronických dát. Tvrdili, že uvedený zoznam bol podľa nich jednoznačne kompletný a obsahoval všetky zákonom vyžadované informácie a údaje, vrátane zoznamu zabezpečených veriteľov s ich prihlásenými pohľadávkami, vrátane popisu ich zabezpečenia. Poukázali na to, že k pochybeniu v tejto súvislosti došlo podľa nich iba v dôsledku „technickej nespôsobilosti“ zamestnancov súdu.

Tvrdenie sťažovateľov nie je pravdivé, je účelové, zavádzajúce, a to z viacerých dôvodov.

Predovšetkým je potrebné odmietnuť ich invektívy na adresu zamestnancov súdu. Administratívne pracovníčky prijímajúce podania (v akékoľvek podobe, teda aj v elektronickej) pracujú s počítačmi od roku 2002, keď sa zaviedol elektronický súdny manažment. Sú školené na prijímanie a spracovanie elektronických podaní. Bežne

s takýmito podaniami pracujú, denne ich prijímajú vo veľkom množstve (vrátane formátu .xls). Na ich prácu doposiaľ nebola žiadna sťažnosť.

Tomu, že nebolo podanie reštrukturalizačného správca doručené tak, ako to tvrdia sťažovatelia, nasvedčujú tieto skutočnosti:

Sťažovatelia poukazujú na to, že správca Mgr. B. podal na súde zoznam pohľadávok v elektronickej podobe a na uzavretom nosiči elektronických dát. Takýmto nosičom však môže byť iba CD nosič alebo DVD nosič. Žiaden takýto nosič správca na súd nedoručil! Jeho tvrdenie vyvracia skutočnosť, že podanie došlo na súd dňa 03. 07. 2012 o 23:48 hod. Okrem toho, že to bolo v posledný deň lehoty na podanie, je z uvedenej hodiny doručenia zrejmé, že v uvedenom čase podateľňa súdu nie je otvorená a nikto nemohol takýto nosič z uvedeného dôvodu na súd doručiť! Tomu, že podanie nebolo súdu doručené v dvoch prílohách „excelovskej tabuľky“ (ako to sťažovatelia tvrdia), nasvedčuje i to, že zo sprievodného e-mailu (nachádza sa vo vytlačenej podobe na č. l. 134) vyplýva, že správca „posiela zoznam pohľadávok v prílohe“ (teda nie v prílohách). Tvrdenie, že podateľňa nevie otvoriť a „rozkliknúť“ elektronickú podobu formátu .xls je účelové a zavádzajúce, pretože podateľňa je práve na takéto podania školená.

Okrem toho v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 citovanej vyhlášky... č. 665/2005 Z. z... „zoznam pohľadávok má písomnú alebo elektronickú podobu. Ak sa zoznam pohľadávok vedie v elektronickej podobe, stačí ho predložiť súdu v súlade so štandardmi informačných systémov verejnej správy podľa osobitného predpisu 1) na štandardnom nosiči údajov, v ktorom nemožno prepisovať zápisy, spolu so sprievodným listom. V sprievodnom liste správca uvedie najmä dátum vyhotovenia zoznamu pohľadávok“.

Aj z tohto ustanovenia jasne vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie sťažovateľov, že správca podal zoznam pohľadávok v súlade s § 36 ods. 1 citovanej vyhlášky, pretože zoznam pohľadávok bol súdu zaslaný elektronicky, iba tzv. mailom bez akéhokoľvek nosiča!

Napriek tomu, že trvám na tom, že súd postupoval v danej veci pri preberaní elektronickej pošty správne, je z ďalšieho zrejmé, že bez ohľadu na to čo a ako bolo správcom doručené dňa 03. 07. 2012 o 23.48 hod., došlo k porušeniu jeho povinností pri zostavovaní zoznamu pohľadávok aj z týchto dôvodov:

Z úradného záznamu zo dňa 04. 07. 2012 (č. l. 149 spisu) vyplýva, že vyšší súdny úradník sa za účelom odstránenia väd predloženého zoznamu pohľadávok ihneď v ranných

hodinách po doručení nočného podania snažil so správcom spojiť telefonicky, pričom správca bol v úradných hodinách na ním používaných tel. číslach 0948331332 a 0902339378 nedostupný.

Dňa 06. 07. 2012 osobne v listinnej podobe (nie elektronickou formou) doručil ustanovený reštrukturalizačný správca ďalší zoznam pohľadávok (č. l. 151 spisu) rozdelený na dve časti, a to ako zabezpečené a nezabezpečené pohľadávky, každú zvlášť. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť zákonná sudkyňa pri výkone dohľadu nad činnosťou správcu v zmysle ustanovenia § 131 ods. 1 ZKR upozornila správcu na porušovanie povinnosti správcu v súvislosti s vedením zoznamu pohľadávok. Dospela totiž k záveru, že správcom predložený zoznam pohľadávok (v poradí druhý, ktorým bolo podanie zo dňa 03. 07. 2012 nahradené) neobsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 25a vyhlášky... č. 665/2005 Z. z...

Z predloženého zoznamu pohľadávok (zo dňa 06. 07. 2012 – č. l. 151) vyplýva, že tento neobsahoval uznané a zistené (obsahoval len prihlásené) poradie uspokojovania prihlásenej pohľadávky zo všeobecnej podstaty s uvedením dňa jeho zistenia a deň zistenia právneho dôvodu pohľadávky (obsahuje len prihlásený dôvod vzniku pohľadávky). Správcom predložený zoznam pohľadávok nemal teda náležitosti podľa § 25a ods. 1 písm. e), f), g), h), i), j), k), l), m) vyhl. č. 665/2005 Z. z. Súčasne v zmysle ustanovenia § 25a ods. 3 vyhl. č. 665/2005 Z. z. neobsahoval označenie dlžníka a dátum vyhotovenia.

Právne teda treba mať za to, že správcom predložený zoznam pohľadávok nebol zostavený v súlade s ustanoveniami zák. č. 7/2005 Z. z. a vyhl. č. 665/2005 Z. z., čím správca porušil povinnosť ustanovenú zákonom. Na základe uvedeného bol správca vyzvaný na predloženie zoznamu pohľadávok v zákonom stanovenej forme v lehote 3 dní. Až na základe tejto výzvy súdu zo dňa 11. 07. 2012 (č. l. 186 spisu) správca dňa 19. 07. 2012 osobne v listinnej podobe doručil súdu zoznam pohľadávok v zákonom stanovenej forme.

Súd v rámci výkonu dohľadu nad činnosťou správcu v zmysle ustanovenia § 131 ods. 1 ZKR je povinný zabezpečiť, aby správca do súdneho spisu predložil zoznam pohľadávok v zákonom stanovenej forme a zákonom ustanovenými náležitosťami tak, aby oprávnené osoby mohli po nahliadnutí do súdneho spisu oboznamovať sa s údajmi, ktoré má takýto zoznam v zmysle zákona obsahovať.

K argumentácii súdu v napadnutom uznesení, že „správca nekomunikuje nielen s účastníkmi konania, ale ani s dozorujúcim súdom“ a námietkam sťažovateľov v tomto smere, poukazujem na tieto skutočnosti:

Dňa 22. 08. 2012 bola na súd doručená sťažnosť M. K. (jedného z veriteľov) na reštrukturalizačného správcu Mgr. M. B. Jej obsahom bolo upozornenie na to, že uvedený správca si neplní svoje zákonné povinnosti.

Každá sťažnosť (pokiaľ nie je adresovaná ku konkrétnej spisovej značke – ako tá od M. K.) sa zapisuje do registra Spr. a predkladá sa predsedovi súdu. Bola teda zaevidovaná pod sp. zn. Spr 2390/2012 a následne dňa 24. 08. 2012 (z dôvodu, že predsedníčka súdu nie je kompetentná rozhodovať v tejto veci), založená do spisu sp. zn. 28 R/3/2012 (č. l. 335-339).

Na pokyn zákonnej sudkyne (úprava na č. l. 347) zo dňa 30. 08. 2012 bola sťažnosť M. K. odoslaná správcovi Mgr. B. na vyjadrenie v lehote 10 dní. Správca výzvu prevzal 11. 09. 2012. Posledným dňom lehoty na vyjadrenie sa k danej sťažnosti bol pre správcu dátum 21. 09. 2012. Vyjadrenie správcu ku sťažnosti M. K. bolo však súdu doručené až dňa 25. 09. 2012 (č. l. 354), pričom na pošte bolo podané dňa 21. 09. 2012.

Podľa ustanovenia § 203a ods. 3 ZKR lehota je zachovaná, ak je podanie doručené najneskôr posledný deň lehoty tomu, komu je podanie určené; to neplatí, ak ide o lehotu na podanie odvolania. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota na vyjadrenie sa správcu ku sťažnosti je lehotou hmotnoprávnou, teda na jej zachovanie nepostačuje odoslať vyjadrenie na doručenie, ale vyjadrenie musí byť v tejto lehote súdu doručené. O predĺženie lehoty správca nepožiadala.

Zákonná sudkyňa vo veci rozhodla dňa 25. 09. 2012.

Sťažovatelia poukazujú na skutočnosť, že M. K. zoberal sťažnosť podaním z 20. septembra 2012 v celom rozsahu späť. Týmto podľa sťažovateľov M. K. potvrdil tvrdenia, ktoré sú obsiahnuté správcom vo vyjadrení k sťažnosti, že zo strany veriteľa M. K. išlo iba o nedorozumenie, ktoré bolo následne vyriešené komunikáciou medzi správcom a M. K. v priebehu augusta a septembra 2012.

Je pravdou, že M. K. doručil súdu dňa 25. 09. 2012 späťvzatie svojej sťažnosti. Toto však opätovne neadresoval do spisu ku konkrétnej spisovej značke konania. Preto bolo znovu doručené k rukám predsedu súdu a zaevidované pod príslušnú Spr 2390/2012.

Z uvedeného nepochybne vyplýva, že zákonná sudkyňa v čase rozhodovania vo veci sp. zn. 28 R/3/2012 späťvzatie sťažnosti M. K. k dispozícii nemala. Späťvzatie sťažnosti M. K. bolo predsedníčkou súdu založené do spisu sp. zn. 28 R/3/2012 dňa 01. 10. 2012 (č. l. 359, 360). Tieto skutočnosti sú zrejmé aj z Spr spisu č. 2390/2012.

Expedovanie rozhodnutia zabezpečovala asistentka senátu. Po rozdelení pošty v podateľni, bolo do spisu založené vyjadrenie správcu, riadne zažurnalizované na č. l. 354. Aj z uvedeného nepochybne vyplýva, že zákonná sudkyňa v čase prijatia rozhodnutia o vyjadrení správcu vedomosť nemala.

Nie je právne relevantné, či v čase odosielanie rozhodnutia, ktoré už bolo prijaté, by sa v spise nachádzali podania správcu a M. K., lebo podstatné je, či súd disponoval týmito listinami v čase prijatia rozhodnutia, ktoré neskôr (po doručení týchto listín do spisu) nemohol meniť.

Do pozornosti je potrebné dať i to, že zo späťvzatia sťažnosti M. K. (č. l. 360) nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktorými by odvolal svoje tvrdenia. Späťvzatie obsahuje jedinou vetu „podpísaný M. K. týmto beriem sťažnosť podanú dňa 22. 08. 2012 na správcu JUDr. M. B. späť v celom rozsahu“. K okolnostiam obsiahnutým v sťažnosti sa sťažovateľ M. K. žiadnym spôsobom nevyjadril. Súd teda nemal dôvod pochybovať o jeho tvrdeniach podporených listinnými dôkazmi, okrem iného aj notárskou zápisnicou (č. l. 336 – 339), nakoľko tieto nikto nerozporoval. To, že došlo k späťvzatiu sťažnosti vzhľadom na uvedené skutočnosti neznamena, že okolnosti v tejto sťažnosti uvedené sa nestali, alebo nie sú pravdivé, najmä ak nikto nepreukazoval opak. Správca na výzvu súdu nereagoval včas.

K tvrdeniu sťažovateľov, že súd nie je oprávnený zovšeobecniť jediný prípad osvedčený notárom na celú činnosť správcu a z toho usúdiť, že aj ostatné údajné porušenia povinnosti správcu sú pravdivé a udiali za tak, ako to tvrdil tento jediný veriteľ je potrebné uviesť, že súd o konverzii reštrukturalizácie na konkurz rozhodoval v súlade s ustanovením § 131 ods. 2 písm. a) ZKR. Podľa tohto ustanovenia súd bez návrhu jedným uznesením zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz, ak zistí, že správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom. Správca porušil svoje povinnosti pri vyhotovovaní zoznamu pohľadávok opakovane a závažne, a aj tým porušil právo M. K. podľa § 8 ods. 4 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch... nahliadať do spisu, keď kancelária správcu v dňoch 31. 07. 2012, 01. 08. 2012,

02. 08. 2012, 03. 08. 2012, 07. 08. 2012, 08. 08. 2012, 10. 08. 2012, 13. 08. 2012 nebola v úradných hodinách otvorená, pričom požadované listiny správca M. K. nezaslal ani na základe písomnej mailovej a listinnej žiadosti.

Súd preto pri vydávaní uznesenia, ktorým rozhodoval o konverzii reštrukturalizácie na konkurz, konal zákonne, teda v súlade s ustanovením § 131 ods. 2 písm. a) ZKR.

Súčasne dávam do pozornosti, že správca uznesenie tunajšieho súdu č. k. 28 R/3/2012-119 zo dňa 10. 04. 2012 (rozhodnutie súdu o začatí reštrukturalizačného konania) neprevzal ani v úložnej lehote, čo pri riadnom fungovaní kancelárie správcu nie možné, rovnako pri riadnom fungovaní kancelárie správcu nie možné, aby sa so správcom, resp. jeho kanceláriou nedalo spojiť telefonicky tak, ako to bolo dňa 04. 07. 2012 (č. l. 149 spisu) kedy bol správca, resp. ním poverený pracovník v úradných hodinách na tel. číslach 0948331332 a 0902339378 nedostupný.

K činnosti správcu počas reštrukturalizácie je potrebné dodať, že zo štvrtej správy konkurznej správkyne vyplýva, že reštrukturalizačný správca nepostupoval v súlade s ustanovením § 130 ZKR, keď podľa jej názoru neudelil súhlas s právnymi úkonmi, ktoré tomuto súhlasu podliehali.

Zo spisu tunajšieho súdu v danej veci vyplýva, že ustanovená konkurzná správkyňa v štvrtej správe uviedla, že veritelia – sťažovatelia Ing. V. Z. a obchodná spoločnosť I. s. r. o. v rozhovore so správkyňou nemali vedomosť o podaní ústavnej sťažnosti v ich mene, nakoľko splnomocnenie na svoje zastupovanie v konkurznej veci dávali splnomocnencovi za účelom zastupovania ich záujmov v konkurze. Ing. Z. uviedla, že sa necíti byť poškodená na svojich ústavných právach.

V sťažnosti sťažovatelia uvádzajú, že sťažovatelia obchodná spoločnosť F., a. s. (21) a H., sú akcionármi spoločnosti S., a. s., pričom zo strany 5. reštrukturalizačného posudku (č. l. 9 spisu) vyplýva, že 100 %-ným akcionárom spoločnosti S., a. s. je spoločnosť B. s. r. o. Došlo po vypracovaní reštrukturalizačného posudku ku zmene?

V prebiehajúcom konkurze je rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o odložení vykonateľnosti uznesenia tunajšieho súdu č. k. 28 R/3/2012-350 zo dňa 25. 09. 2012 podľa ustanovenia § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podľa § 197 ods. 4 ZKR odklad vykonateľnosti v konaní podľa ZKR prípustný nie je), vážnym právnym problémom z dôvodu povahy tohto konania a obsahu konkrétneho uznesenia okresného súdu.

Rozhodnutie predstavuje právnu neistotu v prebiehajúcim konaní, keď nie sú jednoznačne jasné práva a povinnosti účastníkov ako aj správcov – (reštrukturalizačného i konkurzného) v tomto štádiu konania.

Len skoré rozhodnutie vo veci samej, môže zabrániť ujme iných osôb ako sťažovateľov, pri prípadných nezvratných úkonoch, ktoré môžu byť vykonané vo fáze návratu ku reštrukturalizácii, ktorá v dôsledku odkladu vykonateľnosti nastala.»

Právny zástupca sťažovateľa vo vyjadrení z 10. septembra 2013 doručenom ústavnému súdu 19. septembra 2013 uviedol, že netrvá na verejnom pojednávaní a súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v konaní o sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Ústavný súd vo svojej konštantnej judikatúre zdôrazňuje, že nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách

(I. ÚS 13/00, m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01). Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím, došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, m. m. I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

Ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy). Je teda garantom ústavnosti a súdnym orgánom, ktorý je povinný chrániť dodržiavanie a rešpektovanie ústavy všetkými orgánmi verejnej moci vrátane všeobecných súdov. Dodržiavanie ústavy orgánmi verejnej moci však nemožno vzťahovať len na strohé rešpektovanie jej jednotlivých článkov. Generálna interpretačná a realizačná klauzula ustanovuje, že výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 ústavy). Výklad každej právnej normy (právneho predpisu) musí byť konformný s ústavou ako základným zákonom štátu s najvyššou právnou silou. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad, čo bezo zvyšku platí aj pri interpretácii právnych noriem v oblasti konkurzu a reštrukturalizácie (porovnaj ĎURICA, M. Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii. Bratislava: EUROKODEX 2010, s. 6).

Tento záver o ústavne súladnom výklade aplikovanej právnej normy sa vzťahuje v celom rozsahu aj na právne skutočnosti predpokladané zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré obligatórne spôsobujú zastavenie reštrukturalizačného konania, začatie konkurzného konania a vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, a na výklad, či tieto právne skutočnosti z ústavného hľadiska boli alebo neboli naplnené (nastali alebo nenastali). Výklad týchto predpokladov však nemôže byť taký formalistický, aby sa ním v konečnom dôsledku nielen zmaril účel požadovanej súdnej ochrany, ale aj zabránilo

v prístupe k súdnej ochrane z dôvodov, ktoré nemožno v právnom štáte v žiadnom prípade pričítať účastníkovi konania, ktorý sa tejto ochrany domáha.

Ústavnosť konaní pred orgánom verejnej moci predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkých zákonom ustanovených prostriedkov na dosiahnutie účelu predmetného konania. Ústavný súd v tomto smere osobitne pripomína objektivitu takého postupu orgánu verejnej moci (m. m. II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ktorej nebezpečenstvo spočíva v potenciálnom uplatnení ničím (objektívne) nepodloženej úvahy orgánu verejnej moci bez akýchkoľvek objektívnych limitov, ktoré sú v podmienkach právneho štátu okrem iného garantované zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu pre rozhodnutie.

Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavíť nielen vo využití všetkých dostupných, a pritom legálnych zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesnými predpismi.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že neodmysliteľnou súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Potreba náležite odôvodniť súdne rozhodnutie je daná tiež vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou (IV. ÚS 296/09).

Z uvedených hľadísk bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či ich okresný súd skutočne rešpektoval, a to minimálne v takej miere, ktorá je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012, ktorým bolo zastavené reštrukturalizačné konanie vedené proti dlžníkovi obchodnej spoločnosti S., a. s., bol vyhlásený konkurz na jeho majetok a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená Mgr. J. A. Sťažovateľ v uvedenom konaní vykonával funkciu reštrukturalizačného správcu.

V rámci svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že nálezom sp. zn. IV. ÚS 8/2013 z 5. apríla 2013 ústavný súd rozhodol o sťažnosti podanej dlžníkom a jeho veriteľmi, že ich základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu boli porušené, uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, rozhodol o úhrade trov konania a vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa vzal predovšetkým do úvahy, že namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu, ktoré je v demokratickej spoločnosti do tej miery favorizované, že pri jeho uplatňovaní neprichádza do úvahy (zo strany súdov) ani jeho zužujúci výklad, ani také formálne interpretačné postupy, následkom ktorých by mohlo byť jeho neodôvodnené (svojvoľné) obmedzenie, či dokonca jeho popretie (I. ÚS 2/08).

Z odôvodnenia každého súdneho rozhodnutia musí vyplývať vnútorný súlad medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V posudzovanej veci však podľa názoru ústavného súdu existuje disharmónia medzi skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. Odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým bolo zastavené reštrukturalizačné konanie

vedené proti dlžníkovi a bol vyhlásený konkurz na jej majetok, je z hľadiska uvedenej požiadavky podľa názoru ústavného súdu nedostatočné a nepresvedčivé.

Okresný súd v odôvodnení namietaného uznesenia okrem iného uviedol:

„Uznesením tunajšieho súdu č. k. 28 R/3/2012-122 zo dňa 16. 05. 2012 súd povolil reštrukturalizáciu dlžníka. Do funkcie správcu bola ustanovený Mgr. M. B. so sídlom kancelárie... T., značka správcu S1265. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 22. 05. 2012 s účinkami zverejnenia ku dňu 23. 05. 2012.

Dňa 22. 08. 2012 bola súdu doručená sťažnosť veriteľa M. K..., na správcu Mgr. M. B. Veriteľ uviedol, že ako účastník reštrukturalizačného konania sa niekoľkokrát pokúšal nahliadnuť do správcovského spisu vedeného Mgr. M. B., a to ešte v dobe pred konaním schôdze veriteľov z dôvodu, že chcel zistiť obsah reštrukturalizačného posudku a zoznamu veriteľov. Veriteľovi sa nepodarilo osobne dostať do kancelárie správcu, pretože táto bola stále zatvorená. Následne veriteľ chcel nahliadnuť do správcovského spisu za účelom zistenia podrobností o prihlásených veriteľoch, pričom opätovne sa nemohol dostať do kancelárie Mgr. M. B. a tým ani do správcovského spisu. Dopytom na vlastníka budovy... v T., v ktorej má správca vedenú kanceláriu, veriteľ zistil, že správca nemá prenajaté priestory priamo svojou osobou, ale má sídlo v kancelárii, ktorú má od vlastníka budovy prenajatú JUDr. G. R., ktorá v čase podania tejto sťažnosti pracuje v B. a svoju kanceláriu nepoužíva. V tejto kancelárii sa nikto nezdržiava a je trvale uzamknutá. Veriteľ túto skutočnosť zistil opakovane za prítomnosti svedkov (veriteľov dlžníka Ing. V. K., Ing. J. Z. a zamestnancov kancelárie príslušných ku kancelárii správcu) v dňoch 31. 07. 2012 o 10,45 hod., 01. 08. 2012 o 9,15 hod., 02. 08. 2012 o 09,50 hod., 03. 08. 2012 o 12,45 hod., 07. 08. 2012 o 14,50 hod., 08. 08. 2012 o 09,00 hod., 10. 08. 2012 o 14,10 hod. a 13. 08. 2012 o 14,55 hod. Veriteľ má za to, že ako účastníkovi reštrukturalizačného konania mu bolo zabránené nahliadať do zoznamu veriteľov a zistiť podstatné skutočnosti k popretiu pohľadávok, ktoré sa javia pochybnými, pričom podľa názoru veriteľa sa pochybným javí i celá reštrukturalizácia dlžníka, ktorá bola začatá pre hrozbu úpadku. Veriteľ má na základe dokladov, ktoré získal z príslušného súdneho spisu podozrenie zo spáchania trestného činu podvodného úpadku, tak, aby v rámci reštrukturalizácie dlžník zaplatil svojim veriteľom namiesto 100 % ich pohľadávok iba 10 % hodnoty. Dňa 21. 08. 2012 došlo k opätovnej

snahe zastihnúť reštrukturalizačného správcu na adrese jeho registrovaného sídla... T., a to za prítomnosti notára Mgr. P. M. o čom bola spísaná notárska zápisnica NZ 29888/2012. Veriteľ sa domnieva, že uzatvorená správcovská kancelária, neprítomnosť správcu alebo ním poverenej osoby v správcovskej kancelárii, nemožnosť nahliadať do správcovského spisu a nereagovanie na výzvy veriteľov na predloženie listín zo správcovského spisu je hrubým porušením základných povinností správcu. Preto veriteľ požiadal, aby tunajší súd po prešetrení sťažnosti odvolal Mgr. M. B. z funkcie reštrukturalizačného správcu dlžníka S., a. s... Súčasne so sťažnosťou veriteľ predložil fotokópiu žiadosti o zaslanie podkladov zo dňa 01. 08. 2012 spolu s fotokópiou podacieho lístka zo dňa 01. 08. 2012 a fotokópiou mailovej správy zaslanej na adresu správcu dňa 01. 08. 2012 a fotokópiu notárskej zápisnice N 527/2012, Nz 29888/2012 zo dňa 21. 08. 2012. Podanie veriteľa zo dňa 22. 08. 2012 bolo dňa 30. 08. 2012 zaslané správcovi Mgr. M. B., aby sa k nemu vyjadril v lehote 10 dní, pričom správca predmetné podanie prevzal až dňa 11. 09. 2012. Správca sa v určenej lehote k podaniu nevyjadril.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch... je správca povinný vykonávať správcovskú činnosť čestne, zodpovedne a svedomito; správca je povinný dohliadať aj na čestnosť, zodpovednosť a svedomitosť konania svojich zamestnancov, ako aj osôb, ktoré poveril vykonaním jednotlivých úkonov správcovskej činnosti.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 8/2005 Z. z. je správca povinný mať zriadenú kanceláriu. Kanceláriu správca zriaďuje v obvode krajského súdu, v ktorom má záujem vykonávať správcovskú činnosť.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky... č. 666/2005 Z. z... sa kancelária zriaďuje vo verejne dostupnej budove tak, aby bola otvorená pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň šesť hodín denne. Verejne dostupnou budovou sa na účely tejto vyhlášky rozumie budova so vstupom z verejnej komunikácie alebo budova umiestnená v rámci areálu, ktorý má vstup z verejnej komunikácie, ak vstup do budovy alebo areálu neznemožňuje prekážka v úradných hodinách kancelárie. Minimálna výmera podlahovej plochy kancelárie je 20 m². Ak je správcom fyzická osoba, môže mať zriadenú jednu kanceláriu. Ak je správcom právnická osoba, môže mať za podmienok ustanovených zákonom zriadených aj viac kancelárií.

Podľa § 7 ods. 4 zák. č. 8/2005 Z. z. písomnosti určené správcovi sa doručujú na adresu jeho kancelárie; v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddlžení podľa osobitného predpisu sa písomnosti určené správcovi doručujú na adresu jeho kancelárie, ktorá je zriadená v obvode krajského súdu, v ktorom sídli príslušný konkurzný súd. Na ten účel je správca povinný zriadiť v kancelárii verejne dostupnú podateľňu, ktorá musí byť otvorená v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň. Osobné doručenie písomnosti podateľňa na požiadanie vždy písomne potvrdí.

Podľa § 4 ods. 1 vyhl. č. 666/2005 Z. z. sa ako súčasť kancelárie v priestoroch kancelárie alebo v iných súvisiacich verejne dostupných priestoroch zriaďuje podateľňa tak, aby vstup do kancelárie neznemožňovala prekážka v úradných hodinách kancelárie.

Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 8/2005 Z. z. správca je povinný viesť vo veci, v ktorej vykonáva správcovskú činnosť, správcovský spis...; spis musí byť dostupný v kancelárii, ktorá je zriadená v obvode krajského súdu, v ktorom sídli príslušný konkurzný súd.

Podľa § 8 ods. 4 zák. č. 8/2005 Z. z. právo nahliadať do spisu majú osoby vykonávajúce dohľad podľa tohto zákona, súd, účastníci konania, ich zástupcovia, orgány činné v trestnom konaní a iné subjekty, ak to ustanovuje osobitný predpis. Nahliadanie do spisu je správca povinný zabezpečiť v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň; o tom správca bezodkladne po ustanovení do funkcie v príslušnom konaní podľa osobitného predpisu zverejní oznam v Obchodnom vestníku.

Podľa § 131 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. súd počas reštrukturalizácie dohliada nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov. Súd je oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu reštrukturalizácie, ktoré je správca povinný súdu v určenej lehote poskytnúť.

Podľa § 131 ods. 2 písm. a) zák. č. 7/2005 Z. z. súd bez návrhu jedným uznesením zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz, ak zistí, že správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom.

Podľa § 131 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z. z. v uznesení podľa odseku 2 súd ustanoví správcu postupom podľa § 40 ods. 1. Uznesenie súd bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku zanikajú účinky začatia

reštrukturalizačného konania, funkcia veriteľského výboru a funkcia správcu. Uznesenie súd doručí dlžníkovi a správcovi, ktorého v uznesení ustanovil.

Súd pri výkone dohľadu nad činnosťou správcu zistil, že správca opakovane a závažne porušil tieto svoje zákonom ustanovené povinnosti:

I. Správca v zákonnej lehote nepredložil zoznam pohľadávok zostavený v súlade s ustanoveniami zák. č. 7/2005 Z. z. a vyhlášky č. 665/2005 Z. z. Zoznam pohľadávok predložený v zákonnej lehote okrem iných nedostatkov neobsahoval vôbec zabezpečených veriteľov a ich jednotlivé prihlásené pohľadávky s popisom ich zabezpečenia. Kompletný zoznam pohľadávok vyhotovený v súlade so zákonom správca doručil až dňa 19. 07. 2012 (teda po uplynutí zákonnej lehoty na jeho predloženie, keďže táto uplynula dňa 03. 07. 2012), aj to až na výzvu súdu.

II. Správca sa v dňoch 31. 07. 2012, 01. 08. 2012, 02. 08. 2012, 03. 08. 2012, 07. 08. 2012, 08. 08. 2012, 10. 08. 2012, 13. 08. 2012 a 21. 08. 2012 nezdržoval v kancelárii v úradných hodinách ani nezabezpečil riadne vykonávanie správcovskej činnosti ním poverenými osobami, čím závažne porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. § 7 a 8 zák. č. 8/2005 Z. z. Uvedené porušenie povinnosti súd zistil z oznámenia veriteľa M. K., o pravdivosti ktorého súd nemal dôvod pochybovať, nakoľko o uzamknutí a nedostupnosti kancelárie správcu v úradných hodinách predložil súdu aj notárske osvedčenie. Súd takisto poukazuje na skutočnosť, že dňa 04. 07. 2012 sa márne pokúšal v úradných hodinách telefonicky spojiť so správcom. Takisto pravdivosti tvrdenia vyššie uvedeného veriteľa nasvedčuje aj to, že písomná zásielka doručovaná správcovi do sídla jeho kancelárie, ktorá bola odoslaná zo súdu dňa 30. 08. 2012, bola správcom prevzatá až dňa 11. 09. 2012, čo znamená, že v uvedených dňoch sa v kancelárii správcu nezdržoval a ani nemá v kancelárii zriadenú verejne dostupnú podateľňu, ktorá musí byť otvorená v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň (§ 7 ods. 4 zák. č. 8/2005 Z. z.).

Porušením týchto povinností správcu neumožnil veriteľom riadne vykonať a uplatniť svoje práva, a to najmä právo nahliadať do správcovského spisu a zistiť tak zoznam všetkých prihlásených pohľadávok, rozsah ich zistenia, prípadne popretia ako aj oboznámiť sa s právnym dôvodom vzniku prihlásených pohľadávok a v dôsledku toho podať správcovi podnet na popretie pohľadávok iných veriteľov a podobne.

Záverom súd uvádza, že správca v súdom určenej lehote nereagoval ani na výzvu súdu, ktorou ho tento vyzval na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti. Správca teda nekomunikuje nielen s účastníkmi konania, ale ani s dozorujúcim súdom.

Z uvedeného vyplýva, že správca nielen opakovane porušil svoje zákonné povinnosti, ale tieto porušil aj závažným spôsobom, v dôsledku čoho neumožnil účastníkom konania uplatniť ich základné práva v danom konaní.

Vzhľadom na opakované a závažné porušenie povinností správcu ustanovené zák. č. 7/2005 Z. z., tunajší súd v súlade s ustanovením § 131 ods. 2 písm. a) zák. č. 7/2005 Z. z. bezodkladne rozhodol o zastavení reštrukturalizačného konania, začatí konkurzného konania a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka...“

Podľa sťažovateľa kľúčové pochybenia vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu spočívajú najmä v tom, že:

a) konštatoval opakované a závažné porušenie povinností sťažovateľa ako správcu pri zostavovaní zoznamu pohľadávok a jeho predkladaní súdu v zákonnej lehote (údajné nedoručenie zoznamu pohľadávok v zákonnej podobe a forme);

b) aj napriek výslovnému zneniu § 131 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii odôvodnil konverziu reštrukturalizácie na konkurz údajným neplnením všeobecných povinností, ktoré správcovi ukladá zákon o správcoch, teda iný zákon ako o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý upravuje všeobecné administratívne povinnosti správcu pri vedení jeho kancelárie vo vzťahu ku všetkým konkurzom a reštrukturalizáciám, v ktorých správca vykonáva funkciu správcu (nezdržoval sa v kancelárii v úradných hodinách ani nezabezpečil riadne vykonávanie správcovskej činnosti ním poverenými osobami, nereagoval na telefonáty a výzvy súdu a veriteľov). Okresný súd sa tak podľa sťažovateľov dopustil neprípustnej svojvôle pri aplikácii § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keď svoje rozhodnutie o konverzii reštrukturalizácie na konkurz založil na porušení povinností ustanovených zákonom o správcoch, a nie na porušení povinností ustanovených zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, ako to zákon o konkurze a reštrukturalizácii výslovne vyžaduje;

c) postupoval formalisticky a vôbec neskúmal primeranosť a závažnosť pochybení vytýkaných správcovi vo vzťahu k značne negatívnym následkom, ktoré konkurz na rozdiel

od reštrukturalizácie môže spôsobiť (napr. definitívny zánik dlžníka ako úpadcu, nižšia miera uspokojenia veriteľov, znehodnotenie majetku akcionárov).

Ústavný súd zotrváva na stanovisku (IV. ÚS 1/02, IV. ÚS 156/03), že zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré ich viedli k rozhodnutiu vo veci samej alebo k inému súdnemu rozhodnutiu, ktorým končí konanie pred nimi. Tento prístup je dôsledkom toho, že všeobecné súdy vychádzajú pri prerokúvaní a rozhodovaní vecí patriacich do ich právomoci zo zákonnej úpravy a z vlastnej interpretácie zákonov a podzákonných úprav. Ústavný súd je však oprávnený a povinný posúdiť neústavnosť konania a rozhodovania všeobecných súdov vo veciach, v ktorých niet iného, nadriadeného alebo opravného súdu, ktorý by chránil základné právo účastníka konania pred súdom nižšieho stupňa; tak je to aj v posudzovanom prípade.

Právomoc súdov rozhodovať v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní vyplýva z čl. 142 ods. 1 ústavy. Podrobnosti o pôsobnosti súdov a konaní pred nimi aj vo vymedzených veciach ustanoví v zmysle splnomocňovacej ústavnej normy zákon (čl. 143 ods. 2 ústavy). Týmto zákonom je zákon o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v rámci tretej časti nazvanej „Reštrukturalizácia“ upravuje v jej piatej hlave aj ingerenciu všeobecných súdov v procese reštrukturalizácie formou dohľadu súdu nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov (§ 131 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a v taxatívne vymenovaných prípadoch ex offio rozhodnutím o zastavení reštrukturalizačného konania, o začatí konkurzného konania a o vyhlásení konkurzu (§ 131 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

V rámci reštrukturalizácie dlžníka, o ktorej okresný súd rozhodoval v tomto prípade, došlo k situácii, že napriek jej povoleniu uznesením sp. zn. 28 R 3/2012 zo 16. mája 2012 po zistení splnenia zákonných podmienok potom, ako bol schôdzou veriteľov zvolený veriteľský výbor, okresný súd jedným uznesením sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 zastavil reštrukturalizačné konanie vedené proti dlžníkovi, začal konkurzné konanie a vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Možnosť takéhoto postupu poskytuje príslušnému reštrukturalizačnému súdu § 131 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý

umožňuje zastavenie reštrukturalizačného konania súdom aj bez návrhu, začatie konkurzného konania a vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, ak nastane niektorá z uvedených hypotéz:

- a) správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom,
- b) správca nesplnil svoju povinnosť požiadať súd o vyhlásenie konkurzu,
- c) správca riadne nezvolal schôdzu veriteľov,
- d) schôdza veriteľov nebola uznášaniaschopná alebo nezvolila veriteľský výbor alebo na návrh veriteľa oprávneného hlasovať sa uzniesla, aby súd vyhlásil konkurz,
- e) záverečný návrh plánu nebol predkladateľom plánu predložený na predbežné schválenie veriteľskému výboru v zákonnej lehote,
- f) veriteľský výbor predložený návrh plánu v zákonnej lehote neschválil alebo predložený návrh plánu zamietol,
- g) správca riadne nezvolal schôdzu, ktorá má rozhodnúť o schválení plánu,
- h) za prijatie plánu na schôdzi, ktorá má rozhodnúť o schválení plánu, nehlasovala nadpolovičná väčšina skupín alebo prítomní veritelia s nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov počítaných podľa zistenej sumy ich zistených pohľadávok,
- i) predkladateľ plánu v zákonnej lehote nepodal na súde návrh na potvrdenie plánu súdom.

V okolnostiach posudzovanej veci okresný súd zastavenie reštrukturalizácie a vyhlásenie konkurzu podľa § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii založil na svojom zistení, že sťažovateľ v postavení reštrukturalizačného správcu opakovane a závažne porušil povinnosti správcu ustanovené zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, v dôsledku čoho neumožnil účastníkom konania uplatniť ich práva v tomto konaní.

Podstata prvej námietky sťažovateľa spočíva v tom, že okresný súd zastavenie reštrukturalizácie a vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka odôvodnil opakovaným a závažným porušením povinností sťažovateľa pri zostavovaní zoznamu pohľadávok a jeho predkladaní súdu v zákonnej lehote. Táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu, podľa ktorého *„správca v zákonnej lehote nepredložil zoznam pohľadávok zostavený v súlade s ustanoveniami zák. č. 7/2005 Z. z. a vyhlášky č. 665/2005*

Z. z. Zoznam pohľadávok predložený v zákonnej lehote okrem iných nedostatkov neobsahoval vôbec zabezpečených veriteľov a ich jednotlivé prihlásené pohľadávky s popisom ich zabezpečenia. Kompletný zoznam pohľadávok vyhotovený v súlade so zákonom správca doručil až dňa 19. 07. 2012 (teda po uplynutí zákonnej lehoty na jeho predloženie, keďže táto uplynula dňa 03. 07. 2012), aj to až na výzvu súdu.“

V nadväznosti na citované ústavný súd upriamuje pozornosť na to, že okresný súd pri konštatovaní opakovaného a závažného porušenia povinností sťažovateľa pri zostavovaní zoznamu pohľadávok a jeho predkladaní súdu v zákonnej lehote neprihliadol bez akéhokoľvek odôvodnenia na skutočnosť, že v prípise z 11. júla 2012 adresovanom sťažovateľovi, v ktorom sa okrem iného uvádza, že „v právnej veci povolenej reštrukturalizácie dlžníka... správca... doručil elektronickým spôsobom časť zoznamu pohľadávok, v ktorom boli zapísané len nezabezpečené pohľadávky. Dňa 06. 07. 2012 predložil... správca ďalší zoznam pohľadávok rozdelený na dve časti pre nezabezpečené a zabezpečené pohľadávky, každý zvlášť... Zo správcom predloženého zoznamu súd zistil, že tento neobsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 25a vyhlášky... č. 665/2005 Z. z... Predložený zoznam pohľadávok neobsahuje uznané a zistené (obsahuje len prihlásené) poradie uspokojovania prihlásenej pohľadávky zo všeobecnej podstaty s uvedením dňa jeho zistenia a deň zistenia právneho dôvodu pohľadávky (obsahuje len prihlásený dôvod vzniku pohľadávky). Správcom predložený zoznam pohľadávok nemá náležitosti podľa § 25a ods. 1 písm. e), f), g), h), i), j), k), l), m) vyhl. 665/2005 Z. z. Súčasne v zmysle ust. § 25a ods. 3 vyhl. č. 665/2005 Z. z. neobsahuje označenie dlžníka a dátum vyhotovenia... Súd poukazuje na skutočnosť, že takto predložený zoznam pohľadávok je nezrozumiteľný, keď nie je totožný zoznam pohľadávok doručený elektronickým spôsobom a so zoznamom pohľadávok doručeným 6. 7. 2012 ako jeho písomné doplnenie...“, upozornil sťažovateľa na porušovanie povinnosti v súvislosti s vedením zoznamu pohľadávok, vyzval ho, aby v lehote 3 dní predložil zoznam pohľadávok v zákonom ustanovenej forme s tým, že v opačnom prípade bude toto považovať za opakované porušenie povinnosti správcu a v súlade s § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz. Okresný súd výzvu sťažovateľovi zverejnil v Obchodnom vestníku č. 136/2012 zo 17. júla

2012 (v zmysle § 199 ods. 9 ZKR sa za deň doručenia písomnosti považuje nasledujúci deň po zverejnení v Obchodnom vestníku, t. j. výzva bola správcovi doručená 18. júla 2012).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľ osobne 19. júla 2012 a elektronickou formou – mailom 20. júla 2012, t. j. v určenej lehote, doručil okresnému súdu doplnený zoznam pohľadávok v zmysle výzvy okresného súdu. Napokon aj okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, ako aj vo vyjadrení k sťažnosti potvrdil, že sťažovateľ vyhotovil kompletný zoznam pohľadávok v súlade so zákonom.

Na tomto základe sa možno len stotožniť s argumentáciou sťažovateľa, že aj bez ohľadu na nesúhlas s názorom okresného súdu týkajúcim sa nesprávne podaného zoznamu pohľadávok z jeho strany je z vyjadrenia okresného súdu zrejmé, že správca si túto svoju povinnosť podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii riadne splnil. Aj vzhľadom na túto skutočnosť je potrebné považovať túto povinnosť sťažovateľa ako správcu z jeho strany za riadne splnenú. Okresný súd ale na uvedené a listinnými dôkazmi preukázané skutočnosti o tom, že zo strany sťažovateľa nedošlo k opakovanému porušeniu zákonných povinností v súvislosti s vedením zoznamu pohľadávok, pri svojom rozhodovaní bez relevantného dôvodu neprihliadol.

Podľa § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v odôvodnení rozhodnutia uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Toto zákonné ustanovenie je z hľadiska základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorému vecne zodpovedá aj právo na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, potrebné vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“ (pozri napr. rozsudok ESLP vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, § 26)] tak, že v rozhodnutí súdu musia byť uvedené dostatočné dôvody, na ktorých je

založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (pozri napr. rozsudky ESLP vo veciach *Georgiadis c. Grécko* z 29. mája 1997 a *Higgins c. Francúzsko* z 19. februára 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozsudok ESLP vo veci *Kraska c. Švajčiarsko* z 29. apríla 1993).

Podľa názoru ústavného súdu okresný súd pri rozhodovaní v predmetnej veci nepostupoval v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 157 ods. 2 OSP a relevantnej judikatúry ESLP, ktorou je pri svojom rozhodovaní tiež nespochybniteľne viazaný. Tento svoj názor zakladá ústavný súd aj na skutočnosti, ktorá tvorí podstatu druhej námietky sťažovateľa.

Podstata druhej námietky sťažovateľa spočíva v tom, že okresný súd svoje rozhodnutie o konverzii reštrukturalizácie na konkurz založil na porušení povinností ustanovených zákonom o správcoch, a nie na porušení povinností ustanovených v zákone o konkurze a reštrukturalizácii, ako to tento zákon výslovne vyžaduje.

Na účely posúdenia tejto kľúčovej námietky sťažovateľa sa ústavný súd musel zaoberať ústavnou konformitou interpretácie relevantných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii a zákona o správcoch okresným súdom ako konkurzným súdom.

Podľa § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd bez návrhu jedným uznesením zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz, ak zistí, že správca opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o správcoch je správca povinný mať zriadenú kanceláriu. Kanceláriu správca zriaďuje v obvode krajského súdu, v ktorom má záujem vykonávať správcovskú činnosť.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 666/2005 Z. z. o Kancelárskom poriadku pre správcov v znení neskorších predpisov sa kancelária zriaďuje vo verejne dostupnej budove tak, aby bola otvorená pre verejnosť každý pracovný deň v obvyklých úradných hodinách aspoň šesť hodín denne.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o správcoch písomnosti určené správcovi sa doručujú na adresu jeho kancelárie; v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddĺžení podľa osobitného predpisu sa písomnosti určené správcovi doručujú na adresu jeho kancelárie, ktorá je zriadená v obvode krajského súdu, v ktorom sídli príslušný konkurzný súd. Na ten účel je správca povinný zriadiť v kancelárii verejne dostupnú podateľňu, ktorá musí byť otvorená v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň. Osobné doručenie písomnosti podateľňa na požiadanie vždy písomne potvrdí.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o správcoch správca je povinný viesť vo veci, v ktorej vykonáva správcovskú činnosť, správcovský spis; spis musí byť dostupný v kancelárii, ktorá je zriadená v obvode krajského súdu, v ktorom sídli príslušný konkurzný súd.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o správcoch právo nahliadať do spisu majú osoby vykonávajúce dohľad podľa tohto zákona, súd, účastníci konania, ich zástupcovia, orgány činné v trestnom konaní a iné subjekty, ak to ustanovuje osobitný predpis. Nahliadanie do spisu je správca povinný zabezpečiť v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň; o tom správca bezodkladne po ustanovení do funkcie v príslušnom konaní podľa osobitného predpisu zverejní oznam v Obchodnom vestníku.

V posudzovanom prípade okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vyslovil právny záver, že v dôsledku závažného porušenia povinností sťažovateľa podľa § 7 a § 8

zákona o správcoch (nezdržiaval sa v kancelárii v úradných hodinách ani nezabezpečil riadne vykonávanie správcovskej činnosti ním poverenými osobami, nemá v kancelárii zriadenú verejne dostupnú podateľňu, pozn.) sťažovateľ neumožnil veriteľom riadne vykonať a uplatniť svoje práva (najmä nahliadať do správcovského spisu), z čoho s poukazom na § 131 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii okresný súd vyvodil, že uvádzané dôvody na strane sťažovateľa sú také právne skutočnosti, ktoré obligatórne spôsobujú zastavenie reštrukturalizačného konania, začatie konkurzného konania a vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka.

Tento právny záver formuloval okresný súd v namietanom uznesení bez primeraného odôvodnenia, t. j. ústavne akceptovateľným spôsobom neodôvodnil, prečo porušenie všeobecných administratívnych povinností sťažovateľa podľa zákona o správcoch subsumoval pod porušenie povinností správcu ustanovených zákonom o konkurze a reštrukturalizácii. Za týchto okolností ústavný súd považuje tento právny záver okresného súdu za prejav formalistického prístupu k interpretácii relevantnej právnej normy, ktorý má vo svojich dôsledkoch prvky arbitrárnosti, resp. ide o právny záver, ktorý možno považovať z ústavného hľadiska za zjavne neodôvodnený a neposkytujúci spravodlivú súdnu ochranu účastníkom reštrukturalizačného konania (veriteľom).

V okolnostiach posudzovanej veci treba námietku sťažovateľa o tom, že účelom § 131 ods. 2 písm. a) zákona o konkurze a reštrukturalizácii je postihnúť nečinnosť správcu len v konkrétnej reštrukturalizácii z dôvodu neplnenia konkrétnych povinností ustanovených priamo zákonom o konkurze a reštrukturalizácii iba vo vzťahu k tejto konkrétnej reštrukturalizácii [napr. zvolávanie schôdzí veriteľov (§ 126 ods. 1, § 146 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), predkladanie zoznamov súdu (§ 123 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), dohľad nad dlžníkom a sledovanie jeho obchodnej a finančnej situácie (§ 129 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), kontrola a schvaľovanie dlžníkových úkonov (§ 130 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a pod.], považovať za argument, ktorý je pre rozhodovanie súdu v príslušnej časti posudzovanej veci rozhodujúci, t. j. taký, ku ktorému bolo nevyhnutné formulovať v odôvodnení napadnutého rozhodnutia špecifickú (konkrétnu) odpoveď. Za okolností, keď okresný súd na túto

námietku sťažovateľa v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nereagoval, pričom tento svoj záver okresný súd vyvodil len z oznámenia jedného veriteľa [M. K. ako sťažovateľa v 3. rade (ktorý medzitým ešte pred rozhodnutím okresného súdu o zastavení reštrukturalizácie a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka vzal svoju sťažnosť na reštrukturalizačného správcu, teda sťažovateľa, späť podaním z 20. septembra 2012 doručeným okresnému súdu 25. septembra 2012, t. j. v deň vydania namietaného rozhodnutia)], nemožno jeho rozhodnutie vo vzťahu k tejto námietke považovať za ústavne konformné. V danom prípade bolo podľa názoru ústavného súdu nevyhnutné, tak ako ho vyslovil v náleze sp. zn. IV. ÚS 8/2013 z 5. apríla 2013, aby sa konkurzný súd s touto podstatnou námietkou sťažovateľa v odôvodnení napadnutého uznesenia primeraným spôsobom zaoberal a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadal a rovnako sa vysporiadal aj so späťvzatím sťažnosti veriteľa M. K. a vyjadrením správcu z 19. septembra 2012 doručeným okresnému súdu 25. septembra 2012 (obe podania boli doručené okresnému súdu v deň vydania rozhodnutia o zastavení reštrukturalizácie a vyhlásení konkurzu v danej veci), o ktorých, ako vyplýva z vyjadrenia okresného súdu, zákonná sudkyňa v čase prijatia rozhodnutia vedomosť nemala. Je však nesporné, že obe podania v deň rozhodovania okresného súdu o zastavení reštrukturalizácie a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka už okresnému súdu doručené boli.

Nedostatočné odôvodnenie uznesenia okresného súdu aj vo vzťahu k druhej námietke sťažovateľa treba preto už aj s ohľadom na uvedené skutočnosti považovať podľa názoru ústavného súdu za také pochybenie, ktoré má za následok porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasťou uvedených práv je totiž nepochybne aj požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu. Podľa názoru ústavného súdu však napadnuté uznesenie okresného súdu a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, uvedené atribúty nespĺňa.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie.

Keďže ústavný súd nálezom sp. zn. IV. ÚS 8/2013 z 5. apríla 2013 zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a vrátil mu vec na ďalšie konanie pre účely jej opätovného prerokovania a rozhodnutia o nej, nemohol ústavný súd opakovane rozhodnúť o tomto návrhu sťažovateľa pozitívne.

Ústavný súd rozhodol napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom Mgr. Vladimírom Rumanom v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd priznal úhradu trov konania za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia a písomné podanie na súd), pričom ich vyčíslil vychádzajúc zo základu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2011 v sume 763 € (úkony právnej služby advokáta boli vykonané v roku 2012) aplikáciou § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Priznaná úhrada trov konania po započítaní režijného paušálu 2 x 7,63 € predstavuje celkovo sumu 269,58 € (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2013